

180

Δελτίον 5^{ον} 1901.

LAM

ΔΥΟ ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΣΙΓΙΛΛΙΑ

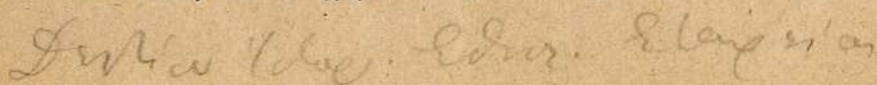
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΟΥΓΓΡΟΒΛΑΧΙΑ ΜΟΝΗΣ ΜΑΡΤΖΙΝΙΑΝΙΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΔΑΜΠΡΟΥ

Τὰ κατωτέρω ἐκδιδόμενα δύο πατριαρχικά καὶ συνοδικὰ σιγίλλια ἀπόκεινται ἐν πρωτοτύπῳ ἐπὶ προγαμνηῇ γεγραμμένῳ ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἐταιρείας, εἰς ὃ ἐδωρήθησαν ὑπὸ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει κ. Θεοδώρου Α. Μαυρογορδάτου μετὰ καὶ ἐτέσων τριῶν ῥωμανικῶν.

Ἀναφέρονται δὲ ταῦτα εἰς τὴν ἐν Οὐγγροβλαχίᾳ κατὰ τὸ Μαρτζινάνιον μονὴν τῶν Ταξιαρχῶν, ἧς τὴν ἱστορίαν διδασκόμεθα ἐξ αὐτῶν τούτων τῶν σιγιλλίων. Ἡ ἰδρυσις τῆς μονῆς ἐγένεεν ὑπὸ τῶν Φιλίππεσκων, γνωστῶν εὐπατριδῶν τῆς Ῥωμανίας καὶ προγόνων τῆς Ἡλίνκας, ἣτις ἦτο σύζυγος τοῦ μεγάλου ποστελνίκου Κωνσταντίνου τοῦ Καντακουζηνοῦ, ὅστις καὶ ἀνεκαίνισε τὴν μονὴν σαθρωθεῖσαν. Ἀλλὰ κατὰ τὰ σιγίλλια διασάλευσις τῶν κατὰ τὸν οἶκον τοῦ Καντακουζηνοῦ ἐπήνεγκε τὴν παῦσιν τῆς προστασίας αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ μοναστηρίου καὶ μεγάλην τῶν κατ' αὐτὸ ἀνωμαλίαν. Ὡς ἐξῆς διηγοῦνται τὴν παρακμὴν ταύτην αὐτολεξεῖ ἀμφοτέρω τὰ σιγίλλια. Ἀλλ' ἐκ τινων τοῦ χρόνου παλιρροιῶν ὥς εἰπεῖν δυσχέρεϊά τις πραγμάτων ἐπιρροεύσασα κατὰ τὸπον τῇ τε λαμπρᾷ ἐκείνῃ καὶ ἐπιφανεστάτῃ ἐστίᾳ καὶ οἰκογενεΐᾳ τοῦ πανευγενεστάτου ἐκείνου ἄρχοντος ἐπηρεΐας ὅσας οὐκ ἔδει θείᾳ δοκιμασίᾳ προστιγίψασα πᾶσαν ἀνωμαλίαν ἐπήγαγεν, ἐξ ᾧ καὶ τὸ ἱερὸν μοναστήριον αὐτὸ στερηθὲν τῆς γνησίας προστασίας καὶ ἐπιμελείας τῶν ἰδίων κτητόρων μικροῦ δεῖν ἐξηφάνισται χερσὶ πλήρεσιν ἀνομίας καὶ ἀδικίας καὶ

Ε 1901

14

(K. 1423-φ. α. α)

Τους χήλους οκτακοσίους εγνηνη ἀκριβῆτα μεγάλη προς γρόσια 40 τὸ λετζει.

Ἦτοι: <σ> τοὺς χιλ<ι>ους ὀκτακοσίους ἐγίνη ἀκριβεία μεγάλη προς γρόσια 40 τὸ λετζει.

15

(K. 1133 φ. τ.α.)

εἰς τοὺς 1802 φεβρ 21 ἡμ: α παρασκευῇ ἐσύκωσαν τὸν κόντε εἰς ταῖς ὥραις 14 ἐπειδὴ ἤθελαν νὰ ἔμπουν 60 ἰγγλεζοι καὶ οἱ ῥωμαῖοι ἀντεσταθηκαν καὶ δὲν τοὺς ἄφησαν νὰ ἔμπουν καὶ ἐκλησαν ὅποταν ἐμπῆκαν οἱ ἰγγλεζοι εἰς τὴν χώραν τὴν πορτα τῆς σπυλνᾶς καὶ τὴν πορτε ριάλα.

Ἦτοι: εἰς τοὺς 1802, φεβρ. 21 ἡμ: α παρασκευῇ ἐσύκωσαν τὸν Κόντε εἰς τὲς ὥραις 14, ἐπειδὴ ἤθελαν νὰ ἔμπουν 60 ἰγγλεζοι καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ἀντεστάθηκαν καὶ δὲν τοὺς ἄφησαν νὰ ἔμπουν, καὶ ἐκλεισαν, ὅποταν ἐμπῆκαν οἱ Ἰγγλεζοι εἰς τὴν χώραν, τὴν πόρτα τῆς σπυλνᾶς καὶ τὴν πόρτα ρηάλα.

16

(K. 1375. στ. π α.)

1821 μαρτίου. 25-αν
ιξε. τοσεφερνν προτο
εισστηκαλαματα
καὶ εἰστεραν.
εἰσωλον τοκοσμο.

Ἦτοι: 1821 μαρτίου 25,- ἀνοιξε τὸ σφερίν πρῶτο εἰς [σ] τὴν Καλαμάταν καὶ ὕστεραν εἰς ὅλον τὸ κόσμο.

καταδυναστείας τῶν καὶ εἰς θεὸν καὶ νόμους ἐξυβρίζειν μηδὲν ἀναστελλομένων. Ἀλλὰ παρῆλθον τέλος τὰ δεινὰ τοῦ οἴκου τοῦ μεγάλου ποστελνίκου, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπελήφθησαν καὶ πάλιν μεθ' ἱεροῦ ζήλου τῆς προστασίας τῆς μονῆς. Ἐτυχον δὲ οὗτοι καὶ τῆς ἐπικουρίας τοῦ πατριάρχου Ἰακώβου, διὰ συνοδικῆς ἀποφάσεως χορηγήσαντος τῷ 1681 ἀνακαίνισιν τῶν προνομίων ὧν ἡ ἐτύγχανεν ἡ μονή. Καὶ πάλιν δ' ἔπειτα ἐπεκυρώθησαν τὰ προνόμια ταῦτα διὰ νεωτέρας συνοδικῆς ἀποφάσεως τοῦ 1702, πατριαρχεύοντος τὸ τρίτον τοῦ Καλλινίκου Β'.

Τοιαῦτα δὲ κατὰ τὴν μονὴν ὅσα μανθάνομεν ἐκ τῶν δύο τούτων σιγιλλίων Ἀλλὰ τίς ὁ χρόνος τῆς κτίσεως αὐτῆς καὶ τίνα τὰ γεγονότα τάγαγόντα εἰς τὴν ἔκπτωσιν αὐτῆς καὶ παραμέλησιν ὑπὸ τοῦ συζύγου τῆς Ἡλίνκας; Καὶ δὴ πότε μὲν οἱ πρόγονοι αὐτῆς Φιλιππέσκοι ἱδρυσαν τὴν μονὴν δὲν ἡδυνήθην νὰ εὕρω ἐν ταῖς πηγαῖς ἃς εἶχον ὑπ' ὄψιν. Ἀλλὰ πάντως εἶχε διασῶσαι ἱκανὸς ἀπὸ τῆς κτίσεως χρόνος μέχρι τῆς ἀνακαίνισεως αὐτῆς, ἀρ' οὐ ῥητῶς λέγεται ἐν ἀμφοτέροις τοῖς σιγιλλίοις χρόνῳ δ' ὑστερον **σθθρωθὲν** ἀνεκαίνισθαι καὶ ἀνεσώθαι τῆς πτώσεως. Τῆς δὲ κατόπιν μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Καντακουζηνοῦ ἀνάκτισιν ἐπελθούσης παραμέλησεως τὰ αὐτὰ πρέπει ν' ἀναζητήσωμεν πάντως εἰς τὰ δεινὰ τὰ καταρραγέντα κατὰ τοῦ οἴκου τοῦ Καντακουζηνοῦ, ὅτε αὗτος πρεστάθῃ ὑπὸ τοῦ Μίχνα Βοεθόδα Γ' ὡς συμμετοχὸς τῆς ἐν ἔτει 1658 κατὰ τῶν Τούρκων ἀποστασίας καὶ ἤχθῃ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἔνθα μετὰ πολλοῦ τοῦ κόπου, παραστήσας τὸ δίκαιον αὐτοῦ, ἀπηλλάχθη. Τὰ κατὰ τὸν διωγμὸν τοῦτον τοῦ μεγάλου ποστελνίκου, ἐξ οὗ, ἄλλως ταχέως, ἀνέρωσεν ὁ οἶκος, διηγεῖται ὁ Φωτεινός (1). Ἀναφέρονται δὲ τὰ γεγονότα ταῦτα, ἅτινα διὰ μακρῶν ἐκθέτει ὁ Ἕλλην ἱστοριογράφος τῆς Ῥωμανίας, εἰς τὸ ἔτος 1658 (2). Ἦτο δὲ ἤδη τότε γέρον ὁ Καντακουζηνός, καθ' ἃ λέγει ὁ Φωτεινός, καὶ τὰς τύχας αὐτοῦ συνεμερίζετο ὁ γαμβρὸς Πάνος Φιλιππέσκος, μέγας ὢν σπαθάριος καὶ ἀνήκων εἰς τὸν αὐτὸν μέγαν βλαχικὸν οἶκον, ἐξ οὗ καὶ ἡ σύζυγος τοῦ Καντακου-

(1) Διονυσίου Φωτεινοῦ Ἱστορία τῆς πάλαι Δακίας, τὰ νῦν Τρανσυλβανίας, Βλαχίας καὶ Μολδαβίας. Ἐν Βιέννῃ τῆς Ἀουστρίας. 1818 τόμ. Β' σ. 206-210.

(2) Πρὸς. Hurmuzaki Fragmente zur Geschichte der Rumäner. Bucaresci. 1884 Τόμ. Γ' σ. 238 κ. ἑ.

ζηνοῦ. Μεταξὺ δὲ τοῦ ἔτους ἐκείνου καὶ τοῦ 1681, ὅτε ἀπελύθη ἡ ἐπὶ τοῦ πατριάρχου Ἰακώβου συνοδικὴ ἀπόφασις, ἀπέθανεν ὁ ποστέλνικος Καντακουζηνός, ὡς δυνάμεθα νὰ ἐξαγάγωμεν ἀσφαλῶς ἐκ τῆς ἐν τῷ σιγίλλῳ μνείας αὐτοῦ ὡς τρισμακαρίστου ἐκείνου. Οὕτω διὰ τῶν χρονολογικῶν τούτων συνδυασμῶν καὶ τῶν ὑπὸ τῶν σιγίλλων παρεχομένων εἰδήσεων δυνάμεθα νὰ ἀναπλάσωμεν τὴν ἱστορίαν τῆς μονῆς διὰ μακρῶν διαλειμμάτων ἐπὶ ἓνα πάντως αἰῶνα καὶ πλέον μέχρι τῆς ἐν ἔτει 1702 ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Καλλινίκου Β' ἀνανεώσεως τῶν κεχορηγημένων εἰς αὐτὴν προνομίων. Τὰς δὲ μεταγενεστέρας αὐτῆς τύχας δὲν δυνάμεθα νὰ παρακολουθήσωμεν ἐκ τῶν προκειμένων ἡμῖν πηγῶν (1). Μνείαν δὲ τῆς μονῆς εὗρον μόνον ἐν ἔτει 1770, ὅτε ἀναφέρεται μεταθὰς εἰς αὐτὴν ὁ Ῥώσσοι στρατηγὸς Γλεπέφ (2). Πάντως δὲ ἡ μονὴ αὕτη δὲν μετέχει τοῦ πνευματικοῦ ἐν Ῥωμανίᾳ βίου, οὐδὲ χρησιμεύει, καίπερ οὕσα κτίσμα ἑλληνορωμανικόν, ὡς ἐν τῶν κέντρων τῆς διὰ τῶν Ἑλλήνων διαδόσεως τῶν γραμμάτων ἐν Ῥωμανίᾳ, καθ' ἃς αἱ μοναὶ Μπαρμποῦ, Χλῆντζα, Διάλου, Μπουρνόσκης, Μπραχέδανου, Ρετζατζούια καὶ ἰδίως ἡ τοῦ Συναγώρου. Ἀξία δὲ ἰδίως μνείας εἶνε, ὡς ἐξάγεται ἐκ ἀμφοτέρων τῶν σιγίλλων, τὰ προνόμια τῆς μονῆς ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἀρχοντας τῆς χώρας καὶ τὸν μητροπολίτην Οὐγγροβλαχίας.

Ἐκδίδω δὲ τὰ δύο σιγίλλια κατὰ τὸ ἀπόγραφον τὸ γενόμενον μὲν ὑπὸ τοῦ ἐκ τῶν ἐμῶν μαθητῶν λίαν ἐμπείρου τῆς παλαιογραφίας σχολάρχου κ. Σωκράτους Κουγέα, ἀντιβληθὲν δὲ παρ' ἐμοῦ πρὸς τὰ πρωτότυπα. Προσέθηκα δ' εἰς τὸ ἀντίγραφον τοῦ κ. Κουγέα ὅσας τῶν μονοκονδυλικῶν, γεγραμμένων ὑπογραφῶν τῶν συνοδικῶν ἡδυνήθην νὰ ἀναγνώσω· τὰς δὲ δυσζυμβλήτους ἐδήλωσα διὰ στιγμῶν . . . . Τοῦ λόγου δ' ἐνταῦθα ἐλθόντος περὶ τῶν τοιούτων μονοκονδυλιῶν, ἀναγκάζομαι νὰ ἐκφράσω τὴν ἐμὴν λύπην, ὅτι δυστυχῶς δὲν δύνανται

(1) Εἶχον ὑπ' ὄψιν πλὴν τοῦ Φωτεινοῦ τὰς Δαχικὰς ἐφημερίδας τοῦ Δαπόντε, τὸν Hurmuzaki, τοῦ Θεοδώρου Ἀθανασίου τὴν Περὶ τῶν ἑλληνικῶν σχολῶν ἐν Ῥωμανίᾳ συγγραφὴν, τοῦ Νικολάου Δοδδίου τὰ Studii Greco-Romane (Ἑλληνορωμανικὰς μελέτας).

(2) Ἀθανασίου Κομνηνοῦ Ὑψηλάντου Τὰ μετὰ τὴν ἄλωσιν. Ἐν Κωνσταντινουπόλει. 1870 σ. 466.

νὰ εὑρεθῶσι παλαιογραφικοὶ κανόνες, καθ' οὓς νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἀσφαλὴς ἀνάγνωσις ἀπασῶν τῶν τοιούτων ὑπογραφῶν, ἔχουσιν πολὺ τὸ αὐθαίρετον. Οὕτως ἔνεκα τοῦ ἀδυνάτου τῆς καθυποτάξεως αὐτῶν εἰς ὠρισμένον σύστημα ἔργον εἰδικῆς δεινότητος, πολλάκις δὲ καὶ τύχης θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ εἶνε ἡ ἀνάγνωσις αὐτῶν, ἐκτὸς ἂν δι' ἄλλων συνδυασμῶν εὑρεθῇ τὸ ὄνομα τῶν ὑπογεγραμμένων, οὐδὲ θὰ δυνηθῶμεν ποτε νὰποκτήσωμεν ἀλάνθαστον κριτήριον τῆς ὀρθῆς ἀναγνώσεως. Δυσχεραίνει δὲ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ τοῦτο, ὅτι πλειστάκις εἶνε ἀνορθόγραφοι οἱ ἐπίσκοποι τῆς τουρκοκρατίας, καὶ τὸ γριφῶδες τῶν μονοκονδυλιῶν αὐτῶν καθίσταται δυσεπιλυτότερον ἔνεκα τῆς εἰς τὸν ὅλον γρίφου, τὸν τε δηλοῦντα τὴν ἐπισκοπὴν καὶ τὸν δι' οὗ γράφεται τὸ ὄνομα τοῦ ἐπισκόπου, συναναμιξέως γραμμάτων ἅτινα δὲν εἶνε τὰ προσήκοντα. Καὶ ταῦτα μὲν ἰσχύουσι μάλιστα περὶ μονοκονδυλικῶν ὑπογραφῶν ἐνὸς καὶ μόνου ἐπισκόπου, χωρὶς γεγραμμένων. Ἡ δὲ ἀνάγνωσις τοιούτων ὑπογραφῶν πολλὰν οὐκ ἐν συνοδικαῖς ἀποφάσεσιν εὐρισκομένων δύναται κατὰ τοῦτο νὰποβῇ ἐνίοτε εὐχερεστέρα, ὅτι ἐνδέχεται νὰ ἔχωμεν καὶ ἄλλας ἀποφάσεις τοῦ αὐτοῦ ἔτους τὰς αὐτὰς φερούσας ὑπογραφὰς συνοδικῶν ἐν καθάρῃ ἀντιγράφῳ ἢ ἐντύπων ἢ ἐπὶ ἱερῆς μὲν ἐν πρωτοτύπῳ μονοκονδυλικῶς γεγραμμένας, ἀλλὰ διὰ μονοκονδυλίας εὐαναγνωστατέρας. Προκειμένου δὲ περὶ τῶν δύο ἐνταῦθα ἐκδιδομένων σιγιλλίων δὲν συνέπεσε νὰ εὕρω, προχείρως ἐξετάσας, ἄλλας ὑπογραφὰς τῶν αὐτῶν ἔτων.

Πρὸς τοῦτοις δὲ δηλῶ, ὅτι κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν δύο σιγιλλίων ἐτήρησα τὰς γραφὰς τῶν πρωτοτύπων, καὶ ἐσφαλμέναι ὅταν ἦσαν, μὴ θεωρῶν πρέπουσαν τὴν διόρθωσιν τῶν γεγραμμένων ὑπ' αὐτοῦ τοῦ πατριαρχικοῦ γραφείου. Χάριν δ' εὐκολωτέρας ἀντιβολῆς καὶ εὐρέσεως τοῦ ζητουμένου ἐν τῷ πρωτοτύπῳ ἀντὶ τῆς συνήθους κατὰ πέντε στίχους ἀριθμήσεως τὸ μὲν κείμενον ἐχώρισα διὰ καθέτων γραμμῶν | κατὰ τοὺς στίχους τῶν πρωτοτύπων, τούτων δὲ τοὺς ἀριθμοὺς ἐσημείωσα ἐν τῇ ᾧ.

Ἐν τέλει σημειόνω, ὅτι ἀμρότερα τὰ σιγιλλία φέρουσι σωζόμενα τὰ μολυβδοβουλλα τῶν πατριαρχῶν, ἐπικρεμάμενα ἀπὸ τῆς περιγμηνῆς διὰ μεταξωτῶν κυανῶν μηρίνων.

Ἰάκωβος ἐλέω Θεοῦ
ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ῥώμης
καὶ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

- Οὐκ ἄλλως ἔνεστιν εὐσεβεῖν εὐσεβέσιν, εἰς δόξαν τε Θεοῦ, τὰς τῶν ἀρίστων ἔργων ἐπιτελεῖν ἐγχειρίσεις, ὡς ὁ ἀποστολικὸς ὑποτίθεται λόγος, εἰ μὴ διὰ Θεὸν πάντως, κατ' ἐντολὴν τε θείαν, καὶ μετ' ἀκριβοῦς συντηρήσεως ὅρων καὶ νόμων ἐξ οἰκονομεῖν τα τοιαῦτα, καλῶς
- 2 τε ποιεῖν τὰ καλὰ καὶ ὁσίως τὰ ὅσια· διὸ πρὸ πάντων | καὶ ὑπὲρ πάντα τηρεῖν ἀπρόσκοπα δέον, καὶ εὐπάρεδρα καθιστᾶν τῷ κυρίῳ μεθ' ὧς προνοίας καὶ περινοίας, κανόνων τε, καὶ νόμων ἱερῶν ἀκριβεῖς Θεοφιλῶς διεξάγειν, ὅσα πρόοδος ἀπλανῆς, ἡ χάρις καθιστῶσα τοῦ πνεύματος, τῶν προσύλων καὶ βιωτικῶν ἀποσπῶσα, τῆς κρείττονος με-
- 3 ρίδος ἐνθέως ἀξιοῖ, καὶ | κλησιν ἱερὰν τοῖς τοιούτοις, καὶ λόγον ὁσιότητος περιτήθησιν, ὅποια συν ἄλλοις τυγχάνει, καὶ τὰ ἱερὰ τοῦ Θεοῦ καταγῶγια, τὰ παρὰ φιλοθέων καὶ φιλαρέτων προσενεχθέντα καὶ
- 4 προσηκνῶντα Θεῷ, καὶ Θεοῦ μεταχρόντα δικαίου δι' ἡς ἐνθέσμου κηδεμονίας, Θεὸν μὲν δοξάζεσθαι μεμαθηκαμεν, ἥττον δὲ οὐδέν, καὶ
- 5 τοὺς ἀμφι|πονοῦντας ταῦτα καλῶς, τὰς ἐντελομίσθους ἀντιδόσεις ἀποκομιζέσθαι· καὶ γὰρ οἱ φυλάσσοντες φησὶν ὁσίως τὰ ὅσια, ὁσιωθῇ-
 6 σονται· τῷ τοι καὶ κανόνες ἱεροὶ καὶ τῶν Θεοφόρων πατέρων, ἐν ταῖς σεπταῖς οἰκουμενικαῖς αὐτῶν συνόδοις Θεσπεσίως διεθεσπίσθησαν, τὴν
- 7 τῶν ἱερῶν μοναστηρίων συνιστῶντες σύστασιν, καὶ στερεώσιν, | ὧν περ οὐκ ἔλαττον, καὶ οἱ τῶν κατὰ καιροὺς αὐτοκρατόρων νόμοι, καὶ τῆς εὐσεβείας δεφένσορες, τῶν τοῦ Θεοῦ σκηνωμάτων ὑπεραγωνίζονται, κρατύνοντες ἅπασιν τρόποις αὐτὰ, καὶ παντοίαν ἐπήρειαν, καὶ βλάβην ἀνθρωπίνην μακρὰν ἀπορρᾶπιζοντες, τῶν τοῦ Θεοῦ δικαίων. ναὶ μὴν
- καὶ ἐξαιρέτους διατυπώσεις, | Θεσμοθετῆσαι οὐκ ἡμέλησαν, περὶ τε τῆς κατασκευῆς τῶν ἱερῶν φροντιστηρίων, καὶ τῆς ἐς ὕστερον διαμονῆς αὐτῶν, καὶ ἐπιδόσεως, διαπρυσίως τρανολογούσας, δι' ὧν παρασκευάζειν τοὺς κτήτορας ἐπραγματεύσαντο, καλῶς μὲν τοῦ Θεοῦ ἔργου κατάρξασθαι, καλλίως δὲ πρὸς πέρας ἀφικέσθαι τοῦ ἐγχειρή|ματος, καὶ ἐπὶ πάσῃ προνοίᾳ κρείττους, τὸν τρόπον ἐξευρίσκειν, τῆς ἐς μακρὸν διαρκείας, ὡς ἀπάντων ἀναγκαιότερον· τὸ γὰρ φυλάττει δὴ που

τὰ πράγματα τοῦ κτήσασθαι πέφυκε δυσχερέστερον, ἀλλὰ μὴν, καὶ
 τὰς διαταγὰς τῶν κτητόρων, ὑπὲρ τι ἄλλο κατασφαλίζοντες ἐπικυ-
 ροῦσιν, οἱ φιλεῦ|σεβεῖς νόμοι, καὶ λίαν περικρατύνουσιν· ἀνθ' ὧν καὶ 8
 τὴν κατὰ διαδοχὴν προστασίαν, καὶ ἐπιτήρησιν, τῶν σφίσι δομη-
 θέντων, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μοναστηρίων, τοῖς αὐτοῖς ἐπιτρέπουσι·
 πολλῶ γὰρ μᾶλλον ἰσχύει, καὶ συντελεῖ τῆς ξένης ἐφορίας, ἢ τοῦ γνη-
 σίου κτήτορος προστασία, καὶ ἐπιμέλεια, ὅπερ | καὶ μέχρι τοῦ δεῦρο 9
 κρατεῖν οὐκ ἔληξε κατὰ τόπους, ὅπου μετ' εὐλαθείας, ἢ σπουδῇ περι-
 τρέχει, τὰ ἱερὰ καταγώγια, καὶ διηνεκῶς ἐμπεδοῦται τὸ ἔθος, πνευ-
 ματικῆς ἐξουσίας δυνάμει, τῆς πατριαρχικῆς περιωπῆς, καὶ μεγαλειό-
 τητος, διὰ τῶν κανονικῶν προνομίων, τοῦ καθ' ἡμᾶς πατριαρχικοῦ
 ἀποστολικοῦ τε | καὶ οἰκουμενικοῦ τούτου θρόνου, πρὸς διαμονὴν καὶ 10
 στερέωσιν, τῶν ἀπανταχοῦ ἐκκλησιῶν τοῦ θεοῦ, καὶ ἱερῶν μοναστη-
 ρίων. Ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ τανῦν ἀννεύχθη ἡμῖν, ὡς εὐρίσκεται
 ἱερὸν, καὶ σεβάσμιον μοναστήριον, ἐν τῇ Οὐγκροβλαχίᾳ, κατὰ τὸ
 Μαρτζινάνιον, ἐπ' ὀνόματι σεμνυνόμενον· τῶν παμμεγίστων ταξιαρ- 11
 χῶν, ὅπερ ὠκοδόμηται μὲν κατ' ἀρχάς, ἐκ τῶν παλαιοῦν μακαρίων προ-
 γόνων, τῆς ἐνδοξοτάτης καὶ θεοσεβεστάτης κυρίας Ἑλένης, τῶν
 καλουμένων Φιλιππέσκων, χρόνῳ δ' ὑπεραν σθερνώθεν ἀνεκαινίσθη,
 καὶ ἀνεσώθη τῆς πτώσεως, ὑπὸ τοῦ ταύτης παγευγενεστάτου συζύγου,
 τοῦ τρισμακαρίστου ἐκείνου ἄρχοντος μεγάλου ποστελνίκου, κυρίου 12
 Κωνσταντίνου τοῦ Καντακουζηνοῦ, ὃς τις ἔρωτι θεῷ κινούμενος, ὡς
 θεοσεβεῖα προσανέχων, καὶ πολλὴν ἐν ψυχῇ τὴν περὶ τὰ θεῖα φέρων
 εὐλάβειαν, κατ' ἄμφω τε τὸ εὐγενές διὰ τῶν ψυχικῶν ἐν ἑαυτῷ, καὶ
 σωματικῶν ἀρετῶν, καὶ προτερημάτων, ὁμολόγως ἐνδεικνύων στηλο-
 γραφοῦμενον | μετὰ πάσης ἐπιμελείας, καὶ φιλοτίμου χειρὸς, ἀναλώ- 13
 μασιν οὐκ ὀλίγοις, πρὸς φῶς τὸ εἰρημένον εὐαγὲς ἀνεκαλέσατο μονα-
 στήριον, ἐς κἄλλος ἐξωραίσας αὐτὸ, κινητοῖς τε, καὶ ἀκινήτοις ἀφιε-
 ρώμασιν ἐνδυναμώσας, διετάξατο καὶ περὶ τῆς ἐφορίας αὐτοῦ νουνεχῶς
 τε, καὶ συντετηρημένως, ὅπως οἱ κληρονόμοι, | καὶ ἀπόγονοι αὐτοῦ, 14
 διαπαντὸς ὑπάρχῃσι μελεδωνοί, καὶ προστάται, καὶ ἐπιτηρηταί, καὶ
 ὑπερασπισταί, τοῦ κτητορικοῦ αὐτῶν μοναστηρίου, φροντίζοντες τῆς
 διαμονῆς αὐτοῦ, καὶ κατὰ πάντα στερεώσεως, ἐπὶ τῷ ἀνέπαφῳ δια-
 τηρεῖσθαι τὰ κατ' αὐτὸ, καὶ ἀμετακίνητα, κατὰ τὴν ἀρχαιοτάτην
 τοῦ τόπου | συνήθειαν, καὶ μᾶλλον τὰς σεβασμίας νομικὰς διατυπώ- 15

- σεις, τῶν πάλαι θεοστεφῶν αὐτοκρατόρων, ῥητῶς οὕτως διακελευού-
 σας· ὁ βουλόμενος κτίζειν σεπτὸν οἶκον, ἢ τὸν σκθρωθέντα ἐποικοδο-
 μεῖν, ἑαυτὸν καὶ τὸν κληρονόμον αὐτοῦ ὑποβάλλει ἀεὶ τῇ συστάσει
 16 τοῦ ἔργου (1) ἀλλ' ἐκ τινων τοῦ χρόνου παλιρροίων, ὡς εἶπεν,
 δυσχέρειά τις πραγμάτων ἐπιρρέυσασα κατὰ τόπον, τῇ τε λαμπρᾷ
 ἐκείνῃ καὶ ἐπιφανεστάτῃ ἐστὶν, καὶ οἰκογενεῖα, τοῦ πανευγενεστάτου
 ἐκείνου ἄρχοντος ἐπηρείας ὅσας οὐκ ἔδει, θεία δοκιμασία προστρίψασα,
 πᾶσαν ἀνωμαλίαν ἐπήγαγεν, ἐξ ὧν καὶ τὸ ἱερὸν μοναστήριον αὐτό,
 17 στερηθὲν τῆς | γνησίας προστασίας, καὶ ἐπιμελείας τῶν ἰδίων κτητό-
 ρων, μικροῦ δεῖν ἐξηφάνισται, χερσὶ πλήρεσιν ἀνομίας, καὶ ἀδικίας,
 καὶ κατὰ δυναστείας, τῶν καὶ εἰς θεόν, καὶ νόμους ἐξυθρίζειν, μηδὲν
 ἀναστελλομένων· τῆς μέντοι θείας δίκης οὐκ εἰς μακρὸν ἐπινυστα-
 18 ξάσης, ἀλλ' εὐχερῶς τὰ δυσχερῆ μεταρρύθμη|σάσης, ἐκποδῶν ἐν τάχει
 γέγονε τὰ δεινὰ, καὶ πρὸς οἰκείαν τάξιν ἀνεκλήθησαν ἄρτι τὰ πρά-
 γματα, μετακινήσει τῆς ἀνωθεν δεξιᾶς· κἀντεῦθεν οἱ τῆς κλεινῆς ἐκεί-
 νης, καὶ περιδόξου ρίζουχας χριστοφύεις ἤδη στέλεχοι, τῆς τοῦ γεν-
 19 νήτορος αὐτῶν μηδ' ὁλως καθυστεροῦντες ὀρθοδοξίας, καὶ εὐλαθείας, |
 οἱ λαμπρὲς ἐπιφανέστατοι υἱοὶ τοῦ διαληφθέντος ἄρχοντος, μεγάλου
 ποστέλνικου, κυρίου Κωνσταντίνου Καντακουζηνοῦ, τῇ θείᾳ συμμα-
 χίᾳ θαρρήσαντες, ἐβουλήθησαν ἀνακαινίσαι, τὰ τοῦ αὐτοῦ μοναστη-
 ρίου, προνόμια, συνάμα καὶ τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῦ κατοχυρῶσαι,
 20 δι' ὧν ἔχει τοῦ λοιποῦ σὺν θεῷ συλλήπτορι, | παντοίων δεινῶν
 ἀπαλλάττεσθαι, καὶ εἰς ἐπίδοσιν προχωρεῖν, καὶ στερέωσιν· οἵτινες
 εὐλαδῶς ἀναδραμόντες, ἐπὶ τὴν καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλην ἐκ-
 κλησίαν, ὡς μητέρα τῶν ἀπανταχοῦ ἐκκλησιῶν τοῦ θεοῦ, καὶ κοινὴν
 προστάτιν, καὶ ἀντιλήπτορα, τῶν ἀπαξαπάντων ἐκκλησιαστικῶν
 21 πραγμάτων, | ἤξιώσαν καταρτίσαι τὴν ἐλευθερίαν τοῦ αὐτοῦ μονα-
 στηρίου, διὰ τῶν κανονικῶν προνομίων, τοῦ πατριαρχικοῦ, καὶ οἰκου-
 μενικοῦ θρόνου, καθάπερ εἴωθε ποιεῖν ἀπανταχοῦ, περὶ τὰ εὐαγῆ
 τοῦ θεοῦ καταγῶγια, τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῖς χωρηγοῦσα, κηδεμονίας
 22 λόγῳ, καὶ τὸ ἀδούλωτον, καὶ ἀνεπηρέαστον, δι' ὧν | ἀποσοβοῦσα
 πᾶσαν ἄδικον, καὶ ἐλευθερίαν ὁρμὴν, εἰς εἰρηναίαν (2), καὶ ἀθόρυβον
 ἀντιπαρίστησι ταῦτα κατὰστασιν· τούτου χάριν τὴν εὐλαβῇ τῶν

(1) Οὕτω κενὸν ἐν τῷ πρωτοτύπῳ.

(2) Ἴδε καὶ κατωτέρω στ. 22 δικαῖαν, στ. 29 βεβαίαν, ἀρχαίαν.

ἀρχόντων ἀξίωσιν, ἅτε δικαίαν, καὶ λίαν εὐλογον, καὶ πρὸς θεῖον
 σκοπὸν ἀφορῶσαν, ἐνασμενίσαντες, γράφομεν τῇ ἐξουσίᾳ, καὶ χάριτι,
 τοῦ παναγίου καὶ προ|σκυνητοῦ πνεύματος, γνώμη κοινῇ συνοδικῇ, 23
 τῶν παρευρεθέντων ἱερωτάτων ἀρχιερέων, καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν
 ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν, καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα,
 τὸ μὲν ἱερὸν αὐτό, καὶ σεβάσμιον μοναστήριον, τῶν παμμεγίστων
 ταξιαρχῶν, τὸ κείμενον εἰς Οὐγκροβλαχίαν, ὡς διείληπται, κατὰ τὸ
 Μαρτζινάνιον, | μετὰ πάντων τῶν κτημάτων, καὶ ἀφιερωμάτων 24
 αὐτοῦ κινητῶν τε, καὶ ἀκινήτων, τῶν τε νῦν εὐρισκομένων, καὶ τῶν
 μεθύστερον σὺν θεῷ προσγενησομένων αὐτῷ, ἀπὸ τουνῦν καὶ εἰς τὸ
 ἐξῆς, ἕως τῆς τοῦ αἰῶνος συντελείας, ὑπάρχῃ πάντῃ ἐλεύθερον, καὶ
 ἀσύδοτον καὶ ἀκαταζήτητον, καὶ ἀκαταπάτητον, | καὶ ἀνενώχλητον, 25
 καὶ ἀνεπηρέαστον παρὰ παντὸς προσώπου ἀξιώματι τοῦ τε, καὶ ἐκ-
 κλησιαστικοῦ, καὶ μηδεὶς ἔχῃ ἐπ' ἀδείας, διασεῖσαι ποτε αὐτό, καὶ
 διαταράξαι, καὶ τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῦ καταδουλώσαι, ἢ βλάψαι, καὶ
 ζημιῶσαι αὐτό, ἢ ζητῆσαι λαβεῖν ἐξ αὐτοῦ τὸ οἰογούν τελεῖως, ἀρ-
 κουμένου τοῦ | κατὰ καιροὺς ἱερωτάτου μητροπολίτου Οὐγκροβλα- 26
 χίας, μόνῳ τῷ ἰδίῳ μνημοσύνῳ, μνημονευομένου ὁπλοδὴ, ἐν πάσαις
 ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς, καὶ τὰς ἐν αὐτῷ χειροτονίας ἐπιτελοῦντος,
 ἐπειδὴν τοιαύτη γένηται χρεία τῶν χειροτονιῶν, πλείω δὲ τούτων,
 μηδὲν ἕτερον ἐξαιτουμένου· τὴν δὲ προστασίαν | καὶ δεφένδουσιν, καὶ 27
 τὴν φροντίδα τῆς κυβερνήσεως τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου, ἔχωσι μόνοι
 οἱ κτήτορες ἀλληλοδιαδόχως εἴτε παρόντες, εἴτε καὶ ἀπόντες, οὐδεὶς
 δὲ ἄλλος, ἀλλὰ μόνον, οἱ τὸ κτητορικὸν ἔχοντες δίκαιον διεξάγωσιν
 αὐτό, καὶ διακυβερνῶσι, καὶ φροντίζωσι τῆς συστάσεως αὐτοῦ, καὶ
 διαμονῆς, καὶ | αὐξήσεως· πάντα τε τὰ κατ' αὐτὸ κτήματα, καὶ 28
 ἀφιερώματα, καὶ ἱερὰ κειμήλια διοικῶσι, καὶ περιθάλπωσι, διερευν-
 νῶντες, καὶ ἐξετάζοντες αἰεὶ περὶ αὐτῶν, ὅπως, μὴ περιπεσόντα κιν-
 δύνοις, διαφθρῶσιν, ἀλλὰ φυλάττωνται διὰ τῆς ἐπιστάσεως αὐτῶν
 ἀβλαβῇ καὶ ἀνώλεθρα· καὶ συνελόντι φάναι | μόνον αὐτοὶ περιέπωσι 29
 τὸ κτητορικὸν αὐτῶν μοναστήριον, οὐ πρὸς ἴδιον χρηματισμὸν, ἀλλὰ
 πρὸς αὐξήσιν αὐτοῦ καὶ βελτίωσιν, εἰς μνημόσυνον τῶν προγόνων
 αὐτῶν, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ κτήτορος, ἣν προσεπικυροῦντες παρα-
 κελουόμεθα διαμένειν βεβαίαν, καὶ ἀπαρασάλευτον, κατὰ τὴν ἀρ-
 χαίαν τοῦ τόπου συνθήειαν, | καὶ μᾶλλον κατὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας, 30

- καὶ θεῖους νόμους, εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, καὶ οὐδεὶς ποτε τῶν ἀπάν-
των, παρ' ἐκτὸς τῶν κτητόρων, οὔτε ὁ κατὰ καιροὺς ἡγεμὼν τῆς
αὐθεντείας ἐκείνης, οὔτε τις τῶν ἀξιοματικῶν ἀρχόντων, ἔχη ἄδειαν
κατεξουσιάζειν, καὶ καταδουλώσαι τὸ μοναστήριον (ἐκκλησιαστικὸν
31 ὑπάρχον κτῆμα, | καὶ προσηλωμένον θεῷ, καὶ μηδαμῶς μηδαμῶς
(sic) δυνάμενον, εἰς κοσμικὴν μεταπεσεῖν ἐξουσίαν) οὔτε ὁ κατὰ και-
ροὺς μητροπολίτης Οὐγκροβλαχίας ὑποδουλώσαι αὐτὸ, πάντα ἐλεύ-
θερον διατελοῦν, καὶ δουλαγωγείας ἀνώτερον, μὴ τι ἡγούμενον ἐπιχει-
ροῦντες εἰσάγειν, καὶ ἐξάγειν, καὶ ὃν ἂν βούλωνται καθιστᾶν, μὴτέ
32 τι | τῶν κτημάτων, καὶ ἀφιερωμάτων αὐτοῦ κινητῶν τε, καὶ ἀκινή-
των, ἢ ἀμφίων, καὶ σκευῶν ἱερῶν πολὺ ἢ ὀλίγον ἀφαιρεῖν, ἢ νοσφί-
ζεσθαι, ἢ ἀπεμπολεῖν, ἢ μεταποιεῖν, καὶ μετασκευάζειν ὅποιωδήποτε
τρόπῳ, χωρὶς γνώμης, καὶ εἰδήσεως, καὶ βουλῆς τῶν κτητόρων,
33 ἀλλ' ἀφιέναι τὴν ἐξουσίαν τῶν τοιούτων | διοικήσεων, πρὸς μόνους
τοὺς κτήτορας ἀναφαιρέτως καὶ ἀμετακλήτως, κατὰ τὸ κτητορικὸν
αὐτῶν δίκαιον· ὅστις δ' ἂν τῶν πάντων ἀφ' οἷαςδῆτινος ἀξίας, καὶ
τάξεως ἢ αὐθεντικῆς, ἢ ἀρχοντικῆς, καὶ ἀξιοματικῆς, ἢ ἐκκλησια-
στικῆς κακοθελῶς ὀψέποτε κινούμενος, ἢ πλεονεχτικῶς φημί, ἢ πα-
34 θητικῶς, ἐπιχειρήσῃ τολμηρῶς παρενσαλεῦσαι, καὶ διασεῖσαι τὴν
ἐλευθερίαν τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου, ἢ τὴν περὶ αὐτὸ ἐξουσίαν, καὶ
προστασίαν τῶν κτητόρων αὐτοῦ ἀνατρέψαι, καὶ ποιῆσαι ἐν αὐτῷ,
τῆς ἰδίας αὐτοῦ γνώμης καὶ βουλῆς ἐπιχειρήματα, ἢ ἡγούμενον ἐναλ-
35 λάξαι, ὃν ἂν αὐτὸς ἐβελήσῃ | ἢ προστάξαι τὰ δοκοῦντα αὐτῷ, ἢ ἀπὸ
τῶν πραγμάτων, καὶ ἀφιερωμάτων αὐτοῦ τοῦ μοναστηρίου ἀπο-
σπάσαι, καὶ ἀποσερῆσαι, καὶ ἀποξενῶσαι ἢ πωλῆσαι, ἢ ἀλλάξαι
πολὺ ἢ ὀλίγον, καὶ ζημιῶσαι τὸ μοναστήριον, ἢ τὴν ἐν αὐτῷ ἐξου-
σίαν τῶν κτητόρων ἐμποδίσαι, καὶ ἀποξενῶσαι, καὶ ἀλλοτριῶσαι
36 αὐτοὺς, τῶν κτητορικῶν αὐτῶν δικαίων, καὶ γένηται αἷτιος φθορᾶς,
καὶ καταστροφῆς τοῦ μοναστηρίου, ὁ τοιοῦτος, ὡς καταφρονητῆς
τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ συνοδικῆς ταύτης ἀποφάσεως, καὶ παραβάτης
τῶν θεῶν νόμων, καὶ ἱερῶν κανόνων, καὶ ἱερόσυλος, καὶ ἄντικρυς
37 θεομάχος, ἀφωρισμένος εἴη ἀπὸ πατρὸς υἱοῦ, καὶ ἀγίου | πνεύματος
τῆς παναγίας, καὶ ζωαρχικῆς τριάδος, τοῦ ἐνὸς τῇ φύσει μόνου θεοῦ,
καὶ κατηραμένος καὶ ἀσυγχώρητος, καὶ ἄλυστος μετὰ θάνατον, αἱ πέ-
τραι καὶ ὁ σίδηρος λυθήσονται, αὐτὸς δὲ οὐδαμῶς, ἢ μερίς αὐτοῦ

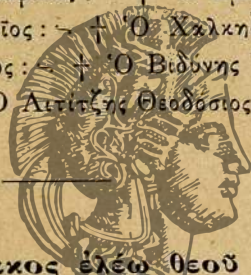

μετὰ τοῦ προδότου Ἰούδα, καὶ σχισθεῖν ἡ γῆ, καὶ καταπίοι αὐτὸν
ὡς τὸν Δαθάν, καὶ | Ἀθηρῶν, ἐκριζωθεῖσαν τὰ θεμέλια τοῦ οἴκου 38
αὐτῶν, καὶ ἐν γενεᾷ μιᾷ, ἐξαλειφθεῖσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἐκκοπείς τε
τῆς παρούσης ζωῆς, ἀποστερηθῇ καὶ τῆς αἰωνίου, καὶ μὴ ἴδοι φῶς
τῶν ἀγαθῶν ἡμερῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς τοῦ θεοῦ, καὶ τῷ αἰωνίῳ
ἀναθέματι ὑπόδικος | καὶ ἔνοχος τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης, καὶ εὖροι τὸν 39
θεὸν ἀντίδικον ἑαυτῷ, ἐν τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως· ὅθεν εἰς ἐν-
δειξιν ἐπεδόθη τῷ εἰρημένῳ μοναστηρίῳ καὶ τὸ παρὸν συνοδικὸν σιγιλ-
λιῶδες γράμμα καὶ ἐπιβεβαιωτήριον τῶν κατ' αὐτὸ προνομίων : ~
αχπα μηνὶ μαίῳ ἰνδικτιῶνος δ'ης.

† Ἰάκωβος ἐλέφ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας
Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

† Ὁ Ἀδριανουπόλεως Θεόφιλος : ~ † Ὁ Σμύρνης Μακάριος : ~
† Ὁ Ἡρακλείας Βαρθολομαῖος : ~ † Ὁ Χαλκηδόνος Ἱερεμίας : ~
† Ὁ Διδυμοτείχου Γρηγόριος : ~ † Ὁ Βιδύνης Τιμόθεος : ~ † Ὁ
Σηλιβρίας Νεκτάριος : ~ † Ὁ Αἰτίτζης Θεοδόσιος : ~ † Ὁ ..... : ~

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Καλλένικος ἐλέφ Θεοῦ

ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ῥώμης
καὶ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

† Τῶν παιδρῶν αὐχημάτων τῆς τοῦ οἰκουμενικοῦ τουτουῦ θρόνου
πατριαρχικῆς μεγαλειότητος πολλῶν τε καὶ μεγίστων καὶ ἀξιαγά-
στων ὄντων, ὅποσα τῇ ἐπιπνοίᾳ τοῦ ζωαρχικοῦ πνεύματος ἐμπνευ-
σθέντες οἱ θεηγόροι πατέρες κατὰ καιροὺς πλουσίως ἐβραβεύσαντο,
τούτων τὸ κατ' ἐξοχὴν καὶ περισπούδαστον | τὴν μέριμναν εἶναι 2
πασῶν τῶν ἀγίων ἐκκλησιῶν διεγνώκαμεν ἐκ τῶν ἀποστολικῶν ἀρι-
δῆλως, ἐκεῖνοι τοῦ ἱεροῦ Παύλου ἀφηγήσεων τὰς ἀφορμὰς λαβόντες
οἱ μακάριοι· διὸ καὶ οἱ τοὺς οἴκους λαχόντες ἰθύνειν ἀλληλοδιαδόχως
τοῦ παγκοσμίου τούτου σκάφους, παντὸς τοῦ χριστωνύμου | τῶν 3
ὀρθοδόξων συστήματος, δίκην ὀφθαλμοῦ καθιδρυμένοι τῷ ὕψει τῆς
πατριαρχικῆς περιωπῆς, ἐποπτεύειν ἀνάγκη πάντα τὰ πρὸς αὐτὴν

- ἀποβλέποντα, καὶ προνοίας ἀκριβοῖς λόγοις διακρατύνειν καὶ ἐπισκέ-
πτεσθαι, καὶ πῇ μὲν τὰ λυμαίνοντα τῶν παραφυσμένων ζιζανίων ἐν
4 τοῖς τῶν εὐσεβῶν | περιβόλοις ἀνασπᾶν αὐτὰ προθέλυμα, καὶ τῇ
μαχαίρᾳ τοῦ πνεύματος κατατέμνοντας τὸ πλήρωμα τῆς εἰλικρινοῦς
εὐσεβείας ἀπαλλάττειν τῆς τούτων λύμης ἐν τάχει καὶ παραφυλάττε-
σθαι, πῇ δὲ τὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων τῶν ἀνέκαθεν ὑπὸ
5 διαφόρων εὐλαβῶν, καὶ θείων ἀνδρῶν κατ' ἐνθεον | σκοπὸν γεγονότων,
πάγιον μὲν τὴν διαμονὴν ἔχοντα πρὸς κρείττονα λόγον τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῶν καὶ ἐδρέωσιν καταρτιζομένους προμηθεύεσθαι· ἀλλὰ μᾶλλον
ὑπερζέοντι τῷ ζήλῳ καὶ πλείονι τῇ προθυμίᾳ τα οἷα σὺ δὴ ποτε ἕνεκα
ὑφορμῶντων περιστάσεων χρῆζοντα βοηθείας, ἀμφοῖν τοῖν χερσὶν |
6 περιπτυσσομένους ἀντιλαμβάνεσθαι, καὶ χεῖρα βοηθείας παραχρῆμα
ὀρέγειν, καὶ παντοίοις ἔργοις καὶ λόγοις τὴν τούτων διηνεκὴ διαμονὴν
ἀνακαλεῖσθαι καὶ πραγματεύεσθαι, κανονικὰς διατάξεις ἀποπληροῦν-
τας, καὶ θείων πατέρων ἱεροῖς πεῖθαρχομένους θεσπίσμασιν· ἵνα τοῖς
7 πᾶσι | τὰ πάντα πατριαρχικῇ προνοίᾳ ἀναπληρούμενα τὸ ὁλόκληρον
σῶμα τῆς εὐσεβοῦς καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας ἀκέραιόν τε καὶ ἀπῆ-
μαντον μέχρι συντελείας κίωνων τῆς θείας συνεργούσης χάριτος δια-
τηρῆται καὶ διασώζηται κατὰ τὴν θεοπρεσίαν ἐπαγγελίαν τοῦ κυρίου
8 καὶ προαναφώνησιν: — Ἐπειδὴ | τοιγαροῦν προσηνέχθη ἡμῖν γράμμα
πατριαρχικὸν συνοδικὸν σιγίλλωδες τοῦ πρὸ ἡμῶν πατριαρχεύσαντος
μακαρίᾳ τῇ λήξει αἰοδήμου πατριάρχου κυρ Ἰακώβου διαλαμβάνον
καὶ περιέχον ῥηταῖς αὐταῖς λέξεσιν οὕτως, ὡς εὐρίσκεται ἱερὸν καὶ
9 σεβάσμιον μοναστήριον ἐν τῇ Οὐγκροβλαχίᾳ κατὰ τὸ | Μαρτζινάνιον,
ἐπ' ὀνόματι σεμνηνόμενον τῶν παμμεγίστων ταξιαρχῶν, ὅπερ ὠκο-
δόμηται μὲν κατ' ἀρχὰς ἐκ τῶν πάλαι μακαρίων προγόνων τῆς ἐνδο-
ξοτάτης καὶ θεοσεβεστάτης κυρίας Ἡλίνκας τῶν καλουμένων Φιλιππέ-
σων, χρόνῳ δ' ὕστερον σαθρωθὲν ἀνεκαινίσθη, καὶ ἀνέσώθη τῆς πτώ-
10 σεως, ὑπὸ τοῦ ταύτης πανευγενεστάτου συζύγου, τοῦ τρισμακαρίστου
ἐκείνου ἄρχοντος μεγάλου ποστελνίκου, κυρίου Κωνσταντίνου τοῦ Καν-
τακουζηνοῦ, ὅστις ἔρωτι θείῳ κινούμενος, ὡς θεοσεβεῖα προσανέχων,
καὶ πολλὴν ἐν ψυχῇ τὴν περὶ τὰ θεία φέρων εὐλάβειαν, κατ' ἄμφω
τε τὸ εὐγενές, διὰ τῶν ψυχικῶν ἐν ἑαυτῷ καὶ σωματικῶν ἀρετῶν καὶ
11 προτε|ρημάτων, ὁμολόγως ἐνδεικνύων στηλογραφούμενον μετὰ πάσης
ἐπιμελείας καὶ φιλοτίμου χειρός, ἀναλώμασιν οὐκ ὀλίγοις πρὸς φῶς

τὸ εἰρημένον εὐαγὲς ἀνεκαλέσατο μοναστήριον, ἐς κάλλος ἐξωραίσας
αὐτὸ κινητοῖς τε καὶ ἀκινήτοις ἀφιερώμασιν ἐνδυναμώσας, διετάξατο
καὶ περὶ τῆς ἐφορίας αὐτοῦ νουνεχῶς τε | καὶ συντετηρημένως, ὅπως 12
οἱ κληρονόμοι καὶ ἀπογονοὶ αὐτοῦ διὰ παντός ὑπάρχωσι μελεδωνοί,
καὶ προστάται, καὶ ἐπιτηρηταί, καὶ ὑπερασπισταὶ τοῦ κτητορικοῦ
αὐτῶν μοναστηρίου, φροντίζοντες τῆς διαμονῆς αὐτοῦ, καὶ κατὰ
πάντα στερεώσεως, ἐπὶ τῷ ἀνεπαφα διατηρεῖσθαι τὰ κατ' αὐτὸ καὶ
ἀμε|τακίνητα, κατὰ τὴν ἀρχαιοτάτην τοῦ τόπου συνθήειαν, καὶ 13
μᾶλλον τὰς σεβασμίας νομικὰς διατυπώσεις τῶν πάλαι θεοστεφῶν
αὐτοκρατόρων, ῥητῶς οὕτως διακελευούσας ὁ βουλόμενος κτιζειν
σεπτὸν οἶκον, ἢ τὸν σεσαθρωθέντα ἐποικοδομεῖν, ἑαυτὸν καὶ τὸν κλη-
ρονόμον αὐτοῦ ὑποβάλλει αἰεὶ τῇ συστάσει τοῦ | ἔργου· ἀλλ' ἐκ τινῶν 14
τοῦ χρόνου παλιρρόιων ὥς εἰπεῖν δυσχερίᾳ τις πραγμάτων ἐπιρρέυ-
σασα κατὰ τόπον τῇ τε λαμπρᾷ ἐκείνῃ καὶ ἐπιφανεστάτῃ ἐστίᾳ καὶ
οἰκογενείᾳ τοῦ πανευγενεστάτου ἐκείνου ἀρχόντος ἐπηρείας ὅσας οὐκ
ἔδει θεῖα δοκιμασία προστρίψασα πᾶσαν ἀνωμαλίαν ἐπήγαγεν. ἐξ ὧν
καὶ | τὸ ἱερὸν μοναστήριον αὐτὸ στερηθὲν τῆς γνησίας προστασίας, 15
καὶ ἐπιμελείας τῶν ἰδίων κτητόρων μικροῦ δεῖν ἐξηφάνισται γερὴν
πλήρῃσιν ἀνομίας καὶ ἀδικίας καὶ καταδυναστείας τῶν καὶ εἰς θεὸν
καὶ νόμους ἐξυβρίζειν μηδὲν ἀναστελλομένων· τῆς μέντοι θείας δίκης
οὐκ εἰς μακρὸν ἐπινυσταξάσης, ἀλλ' εὐχερῶς τὰ δυσ|χερῆ μεταρρῦθ- 16
μησάσης ἐκποδῶν ἐν τάχει γέγονε τὰ δεινὰ, καὶ πρὸς οἰκείαν τάξιν
ἀνεκληθήσαν ἄρτι τὰ πρᾶγματα, μετακινήσει τῆς ἀνωθεν δεξιᾶς·
κάντεῦθεν οἱ τῆς κλεινῆς ἐκείνης καὶ περιδόξου ρίζουχίας ἀριστοφανεῖς
ἤδη στέλεχοι τῆς τοῦ γεννήτορος αὐτῶν μηδολῶς καθυστεροῦντες | 17
ὀρθοδοξίας καὶ εὐλαβείας οἱ λαμπρεπιφανέστατοι υἱοὶ φημί τοῦ δια-
ληφθέντος ἀρχόντος μεγάλου ποστελνίκου κυρίου Κωνσταντίνου Καντα-
κουζηνοῦ, τῇ θεῖᾳ συμμαχίᾳ θαρρῶσαντες, ἐβουλήθησαν ἀνακαινίσαι
τὰ τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου προνόμια, συνᾶμα καὶ τὴν ἐλευθερίαν
αὐτοῦ κατοχυρῶσαι, δι' ὧν ἔχει τοῦ λοιποῦ σὺν | θεῷ συλλήπτοροι. 18
παντοίων δεινῶν ἀπαλλάττεσθαι, καὶ εἰς ἐπίδοσιν προχωρεῖν καὶ στε-
ρεώσιν, οἷτινες εὐλαβῶς ἀναδραμόντες ἐπὶ τὴν καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ
μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ὥς μητέρα τῶν ἀπανταχοῦ ἐκκλησιῶν τοῦ θεοῦ,
καὶ κοινὴν προστάτην καὶ ἀντιλήπτορα τῶν ἀπαξαπάντων ἐκκλη-
σιαστικῶν πραγμάτων | ἠξίωσαν καταρτίσαι τὴν ἐλευθερίαν τοῦ αὐτοῦ 19

μοναστηρίου διὰ τῶν κανονικῶν προνομίων τοῦ πατριαρχικοῦ καὶ
 οἰκουμενικοῦ θρόνου. καθάπερ εἴωθε ποιεῖν ἀπανταχοῦ περὶ τὰ εὐαγγῆ
 τοῦ θεοῦ καταγῶγια τὴν ἐλευθερίαν αὐτῆς χωρηγοῦσα, κηδεμονίας
 20 λόγῳ καὶ τὸ ἀδούλωτον καὶ ἀνεπηρέαστον, δι' ὧν ἀποσοβοῦσαν
 πᾶσαν ἄδικον καὶ ὀλεθρίαν ὁρμὴν εἰς εἰρηναίαν καὶ ἰθρορυθον ἀντι-
 περίσισι ταῦτα κατὰστασιν, διὸ καὶ κατὰ τὴν ἀξίωσιν ἐκείνων τότε
 τῶν θεοτιμῆτων ἀνδρῶν ἐγένετο τὸ διαληφθὲν σιγιλλιῶδες αὐτὸ
 γράμμα, καὶ ἐδόθη αὐτοῖς· ἐπεὶ δὲ λοιπὸν τὴν αὐτὴν ἀξίωσιν προε-
 21 βάλλοντο καὶ νῦν | πρὸς ἡμᾶς οἱ αὐτοὶ περιφανέστατοι ἄρχοντες ἐκ-
 λιπαροῦντες, ὅπως καὶ δι' ἡμετέρου πατριαρχικοῦ συνοδικοῦ τε καὶ
 σιγιλλιῶδους γράμματος ἐπικυρωθῶσι τὰ αὐτὰ προνόμια, καὶ ἡ αὐτὴ
 τοῦ μοναστηρίου κατοχυρωθῇ ἐλευθερία καὶ στερέωσις καὶ τοῦ λοιποῦ
 22 διαμένη ἀκράδαντος. τούτου χάριν | τὴν εὐλαβῇ αὐτῶν ἀξίωσιν ἅτε
 δικαίαν οὖσαν προσδεξάμενοι καὶ πρὸς θεῖον σκοπὸν ἀφορώσαν, γρά-
 φομεν τῇ ἐξουσίᾳ καὶ χάριτι τοῦ παναγίου καὶ προσκυνητοῦ πνεύ-
 ματος, καὶ ἐπικυροῦντες αὐτὰ καὶ διαβεβαιοῦντες γνώμῃ κοινῇ συνο-
 δικῇ τῶν παρευρεθέντων ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων. τῶν ἐν
 23 ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν. ἀπο-
 φαίνομεθα, ἵνα τὸ μὲν ἱερὸν καὶ σεβάσιμον αὐτὸ μοναστήριον τῶν
 παμμεγίστων ταξιαρχῶν τὸ κείμενον εἰς Οὐγκροβλαχίαν ὡς διείληπται
 κατὰ τὸ Μαρτζινάνιον μετὰ πάντων τῶν κτημάτων καὶ κτιριωμάτων
 24 αὐτοῦ κινήτων τε καὶ ἀκινήτων τῶν τε νῦν εὐρίσκομένων, καὶ τῶν
 μεθ' ὕστερον σὺν θεῷ προσγεννησομένων αὐτῷ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ
 ἐξῆς ἕως τῆς τοῦ αἰῶνος συντελείας ὑπάρχῃ πάντῃ ἐλεύθερον καὶ
 αὐτόδοτον, καὶ ἀκαταζήτητον, καὶ ἀκαταπάτητον, καὶ ἀνενόκλητον.
 καὶ ἀνεπηρέαστον παρὰ παντός προσώπου ἀξιωματοῦ τε καὶ ἐκκλη-
 25 σιαστικοῦ, καὶ | μηδεὶς ἔχῃ ἐπ' ἀδείας διασεῖσαι ποτὲ αὐτό, καὶ δια-
 ταράξαι, καὶ τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῦ καταδουλώσαι, ἢ βλάψαι, καὶ
 ζημιῶσαι αὐτό, ἢ ζητῆσαι καὶ λαβεῖν ἐξ αὐτοῦ τὸ οἰονοῦν τελείως,
 ἀρκουμένου τοῦ κατὰ καιροῦς ἱερωτάτου μητροπολίτου Οὐγκροβλαχίας
 26 μόνῳ τῷ ἰδίῳ μνημοσύνῳ, μνημονευομένου δηλαδὴ ἐν πάσαις ταῖς
 ἱεραῖς τελεταῖς, καὶ τας ἐν αὐτῷ χειροτονίας ἐπιτελοῦντος, ἐπειδὴν
 τοιαύτη γένηται χρεια τῶν χειροτονιῶν, πλείω δὲ τούτων μηδὲν ἕτερον
 ἐξαίτουμένου· τὴν δὲ προστασίαν καὶ δεφένδουσιν καὶ τὴν φροντίδα
 τῆς κυβερνήσεως τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου ἔχωσι μόνοι οἱ κτήτορες

ἀλληλοδιαδόχως | εἴτε παρόντες, εἴτε καὶ ἀπόντες, οὐδεὶς δὲ ἄλλος, 27
 ἀλλὰ μόνον οἱ τὸ κτητορικὸν ἔχοντες δίκαιον διεξάγωσιν αὐτὸ καὶ
 διακυβερνῶσι, καὶ φροντίῳσι τῆς συστάσεως αὐτοῦ. καὶ διαμονῆς
 καὶ αὐξήσεως· πάντα τε τὰ κατ' αὐτὸ κτήματα καὶ ἀφιερῶματα καὶ
 ἱερὰ κειμήλια διοικῶσι καὶ περιθάλπωσι, διερευνῶντες καὶ ἐξετά- 28
 ζοντες αἰεὶ περὶ αὐτῶν, ὅπως μὴ περίπεσοῦντα κινδύνους διαφθαρῶσι,
 ἀλλὰ φυλάττωνται διὰ τῆς ἐπιστάσεως αὐτῶν ἀβλαβῆ καὶ ἀνόλεθρα,
 καὶ συνελόντι φῆναι μόνοι αὐτοὶ περιέπωσι τὸ κτητορικὸν αὐτὸ μονα-
 στήριον, οὐ πρὸς ἴδιον χρηματισμὸν, ἀλλὰ πρὸς | αὕξησιν αὐτοῦ καὶ 29
 βελτίωσιν εἰς μνημόσυνον τῶν προγόνων αὐτῶν κατὰ τὴν διάταξιν
 τοῦ κτήτορος ὃν προσεπικυροῦντες καὶ ἡμεῖς διακελευόμεθα διαμένειν
 βεβαίαν καὶ ἀπαρασχέλευτον κατὰ τὴν ἀρχίαν τούτου συνήθειαν καὶ
 μᾶλλον κατὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας, καὶ θείους νόμους εἰς αἰῶνα | τὸν 30
 ἅπαντα, καὶ οὐδεὶς ποτε τῶν ἁπάντων παρ' ἐκτὸς τῶν κτητόρων,
 οὔτε ὁ κατὰ καιροὺς ἡγεμὼν τῆς αὐθεντικῆς ἐκείνης, οὔτε τίς τῶν
 ἀξιωματικῶν ἀρχόντων ἔχη ἄδειαν κατεξουσιάζειν καὶ καταδουλώσαι
 τὸ μοναστήριον (ἐκκλησιαστικὸν ὑπόχρον κτῆμα, καὶ προσήλωμενον
 θεῷ, | καὶ μηδαμὶ μηδαμῶς δυνάμενον εἰς κοσμικὴν μεταπεσεῖν ἐξου- 31
 σίαν· οὔτε ὁ κατὰ καιροὺς μητροπολίτης Οὐγκροβλαχίης ὑποδου-
 λῶσαι αὐτὸ πάντῃ ἐλευθερον διατελοῦν, καὶ δουλαγωγίης ἀνώτερον,
 μήτε ἡγούμενον ἐπιχειροῦντες εἰσάγειν καὶ ἐξαγεῖν, καὶ ὃν ἂν βού- 32
 λωνται καθιστᾶν, μήτε τι τῶν κτημάτων καὶ ἀφιερωμάτων αὐτοῦ
 κινητῶν τε καὶ ἀκινήτων, ἢ ἀμφίων, καὶ σκευῶν ἱερῶν πολὺ ἢ ὀλίγον
 ἀφαιρεῖν, ἢ νοσφίζεσθαι, ἢ ἀπεμπωλεῖν. ἢ μεταποιεῖν ἢ μετασκευάζειν
 ὅποιωδῆποτε τροπῇ χωρὶς γνώμης καὶ εἰδήσεως καὶ βουλῆς τῶν| 33
 κτητόρων, ἀλλ' ἀφιέναι τὴν ἐξουσίαν τῶν τοιούτων διοικήσεων πρὸς
 μόνους τοὺς κτήτορας ἀναφαιρετως καὶ ἀμετακινήτως κατὰ τὸ κτη-
 τορικὸν αὐτῶν δίκαιον· ὅστις δ' ἂν τῶν πάντων ἀφ' οἰκσδήτινος ἀξίας
 καὶ τάξεως ἢ αὐθεντικῆς, ἢ ἀρχοντικῆς καὶ ἀξιωματικῆς, ἢ ἐκκλη-
 σιαστικῆς κακο|θελῶς ὀφέποτε κινούμενος, ἢ πλεονεκτικῶς φημί, ἢ 34
 παθητικῶς ἐπιχειρήσῃ τολμηρῶς παρενσαλεῦσαι καὶ διχσεῖσαι τὴν
 ἐλευθερίαν τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου, ἢ τὴν περὶ αὐτὸ ἐξουσίαν καὶ
 προστασίαν τῶν κτητορῶν αὐτοῦ ἀνατρέψαι, καὶ ποιῆσαι ἐν αὐτῷ
 τῆς ἰδίας αὐτοῦ γνώμης καὶ βουλῆς ἐπιχειρήματα, ἢ | ἡγούμενον 35
 ἐναλλάξαι, καὶ βαλεῖν ὃν ἂν αὐτὸς ἐβελήσῃ, ἢ προστάξαι τὰ δοκοῦντα

- αὐτῷ, ἢ ἀπὸ τῶν πραγμάτων καὶ ἀφιερωμάτων αὐτοῦ τοῦ μοναστηρίου ἀποσπᾶσαι καὶ ἀποστερῆσαι καὶ ἀποξενῶσαι, ἢ πωλῆσαι, ἢ ἀλλάξαι πολὺ ἢ ὀλίγον, καὶ ζημιῶσαι τὸ μοναστήριον· ἢ τὴν ἐν αὐτῷ
- 36 ἐξουσίαν | τῶν κτητόρων ἐμποδίσαι καὶ ἀποξενῶσαι, καὶ ἄλλοτριῶσαι αὐτοὺς τῶν κτητορικῶν αὐτῶν δικαίων, καὶ γένηται αἷτιος φθορᾶς καὶ καταστροφῆς τοῦ μοναστηρίου. ὁ τοιοῦτος ὡς καταφρονητὴς τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ συνοδικῆς ταύτης ἀποφάσεως, καὶ παραβάτης τῶν
- 37 θείων νόμων, καὶ ἱερῶν | κανόνων, καὶ ἱερόσυλος, καὶ ἄντικρυς θεομάχος καὶ ἀντίπαλος ἀφωρισμένος εἴη ἀπὸ πατρὸς υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος τῆς παναγίας καὶ ζωαρχικῆς τριάδος τοῦ ἐνὸς τῇ φύσει μόνου θεοῦ, καὶ κατηραμένος καὶ ἀσυγχώρητος. καὶ ἄλυτος μετὰ
- 38 θάνατον αἰώνιος, αἱ πέτραι καὶ ὁ σίδηρος | λυθήσονται, αὐτὸς δὲ οὐδαμῶς, εἴη στένων καὶ τρέμων ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ὁ Κάιν, καὶ σχισθεῖν ἡ γῆ, καὶ καταπῆν αὐτὸν ὡς τὸν Δαθάν καὶ Ἀθέρων, καὶ ἡ μερίς αὐτοῦ μετὰ τοῦ προδότου Ἰούδα ἐκρίζοιθαι τὰ θεμέλια τοῦ οἴκου
- 39 αὐτοῦ, καὶ ἐν μιᾷ γενεᾷ ἐξαλειφθεῖν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἐκκοπεῖς τε τῆς παρουσίας ζωῆς, ἀποστερηθῇ καὶ τῆς αἰωνίου, ἔχοι καὶ τὰς ἀράς τῶν ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων συνοδῶν, καὶ προκοπὴν οὐ μὴ ἴδῃ πώποτε ἐφ' οἷς ἐργάζεται καὶ κοπιᾷ, οὔτε μὴν θεάσῃται τὸ φῶς |
- 40 τῶν ἀγαθῶν ἡμερῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς τοῦ θεοῦ, καὶ τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι ὑπόδικος, καὶ ἐνοχος τοῦ πυρὸς τῆς γενένης· ὅθεν εἰς ἐνδειξιν ἀπελύθη τῷ εἰρημένῳ μοναστηρίῳ καὶ τὸ παρὸν συνοδικὸν σιγιλιώδες γράμμα, καὶ ἐπιθεβαιωτήριον τῶν κατ' αὐτὸ προνομίων· ἀψβῶ ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ ἰνδικτιῶνος ιης· ~

† Καλλίνικος ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης· ~

† Ὁ Ἡρακλείας . . . . . : ~ † Ὁ Χ . . . . . : ~ † Ὁ Νικομηδείας Παρθέnius : ~ † Ὁ . . . . . Βαρνάβας : ~ † Ὁ Ἀμισοῦ Νεκτάριος : ~ (;) † Ὁ Ἀθηνῶν Κύριλλος : ~ † Ὁ Ῥόδου Κωνσταντῖνος : ~ † Ὁ . . . Ἀνθιμος : ~ † Ὁ Σμύρνης Παρθέnius : ~ † Ὁ Μαρωνίας Καλλίνικος : ~

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000050638